

Letenni a 'pszükhé' életet és felvenni a 'dzoé' életet

Mert aki meg akarja tartani az ő életét, elveszti azt; aki pedig elveszti az ő életét énértem, megtalálja azt. (Mát.16.25)

Fenti Igét már nagyon sokféleképpen hallottam magyarázni, de ha nem ásunk le a mélyére, és nem vizsgáljuk meg az eredeti szavak értelmét, akkor könnyen tévedésbe eshetünk. Ebben a mondatban Jézus arról beszél, hogy egy bizonyos fajta életet kell elhagyni, elveszíteni, hogy meg tudjunk nyerni egy jobb fajtát.

Először nézzük meg, milyen élet az, amit hagyni kell elveszni. Itt az eredeti görögben a 'pszükhé' szó szerepel, ami egyrészt az emberben az értelem, érzelem és akarat összességét jelenti, másrészt azt az életet, amit ezen a lelki szinten, vagyis az értelem, érzelem és akarat szintjén él az ember.

Tehát az Ige szerint ezt az értelem, az érzelmek és vágyak által vezetett életet kell letenni, hogy nyerhessünk egy ennél jobbat.

De mit nyerhetünk helyette?

A tolvaj nem egyébért jön, hanem hogy lopjon és öljön és pusztítson; én azért jöttem, hogy életük legyen, és bővülködjenek. (Ján.10.10)

Jézus azt mondja, azért jöttem, hogy életük legyen. Sokan ezt úgy értelmezik, hogy eddig volt a szegénységgel teljes élet, és ezután jön a bővülködő élet, vagyis a gazdagság, tehát Jézus a gazdagságot, a gazdagok életét biztosítja. De ha megnézzük, milyen szó szerepel itt az eredeti görögben, az arról tanúskodik, hogy itt valami egészen másról van szó.

Az itt szereplő 'élet' szó a görögben a 'dzoé', ami nem a mindennapi életvitelünket, de nem is annak minőségi színvonalát, hanem a teremő Isten éltető erejét, minden élet és lét forrását jelenti. Vagyis ezt hozta el Jézus, és ha ezt befogadjuk, akkor az valami alapvető változást hozhat, aminek része lehet a pusztulástól való megmenekedés és a bővülködés is.

Az **Efez.2.1** mutatja be ennek az 'élet' szónak az igazi jelentését:

Titeket is megelevenített, akik holtak valátok a ti vétkeitek és bűneitek miatt...

Tehát megelőzően holtak voltunk. De hogy is lehetett ez, hiszen éltünk? Élő halottak, talán zombik voltunk?

Nos, holtak voltunk a szellemünkben, ami annyit jelent, hogy el voltunk különülve Istentől, Isten életétől, az életerő forrásától. Ez a nem látható szellemi világban lévő valóság, és ez az állapota a hitetlen emberek tömegeinek.

A szellemi újjászületéssel tudjuk befogadni Isten életét, az Ő szellemi megelevenítő erejét, vagyis Isten Szellemével egyesül a mi szellemünk, és élővé válik. **(1Kor.6.17)** Ettől a pillanattól a Szent Szellem bennünk él, és kialakul a szellemünkben az isteni kapcsolat.

Tehát Jézus ezt a 'dzoé' életet hozta el, így a szellemünkben feléledünk, szellemben tudunk kapcsolódni Istenhez, amire a megelőző lelki típusú, vagyis az értelem és érzelem szintjén élt életben nem volt lehetőségünk. A lélek szintjén élt életben is fel tudjuk fogni, meg tudjuk érteni a megváltást, azt, hogy Jézus kifizette a bűnökért az árat, és képesek vagyunk élni egy jószívű vallásos látszat-keresztény életet, de igazi kapcsolatot nem tudunk kialakítani a Mennyei Atyával.

Ez a megelőző élet a szellemi sötétség szintjén működött, nem volt tudomása, mik történnek a szellemi világban, a nem látható háttérben, amik befolyásolják vagy uralják a fizikai szinten az eseményeket.

Mert egykor sötétség voltatok; most azonban világosság vagytok az Úrban; mint világosságnak fiai, úgy járjatok. **(Efez.5.8)**

Fenti Ige megmutatja, hogy a megelőző szellemi sötétségből átkerültünk az újjászületéssel a szellemi világosságba, tehát ezzel az új 'dzoé' élettel a szellemünkben képesek vagyunk a szellemi világban végbemenő dolgokat érzékelni, megérteni, és azok tudatában meghozni a döntéseinket.

A szellemi sötétség vagy szellemi halál állapotáról ír az **Efez.2.2-3**:

Melyekben jártatok egykor e világ folyása szerint, a levegőbeli hatalmasság fededlme szerint, ama szellem szerint, mely most az engedetlenség fiaiban munkálkodik; Akik között forgolódtunk egykor mi is mindnyájan a mi testünk kívánságaiban, cselekedvén a testnek és a gondolatoknak akaratját, és természet szerint haragnak fiai valánk, mint a többiek is.

Ez azt mutatja, hogy a szellemi sötétség erői, szellemei uraltak és befolyásoltak bennünket, anélkül, hogy tudtunk volna róla, továbbá a testi vágyaink, kívánságaink, illetve csak a fizikai világban meg tapasztalható események által kialakult gondolatok vezették az életünket.

Ehelyett az alacsony szintű élet helyett hozott Jézus egy magasabb szintűt, olyat, amelyet a Mennyei Atya és Jézus is él.

Mert a bűn zsoldja halál; az Isten kegyelmi ajándéka pedig örök élet a mi Urunk Krisztus Jézusban. (**Róm.6.23**)

A 'dzoé' élet állandó jelzője a Bibliában az 'örök', mert ez Isten élete, éltető ereje, ami Ő maga, és ez örökkévaló. Tehát nem a fizikai halál és mennybemenetel utáni bizonytalan, mesészerű életről van szó, hanem Isten éltető ereje kerül a szellemünkbe már az újjászületéskor. Ez örökérvényű, és hogy ezt megkaphattuk, ez Isten kegyelmi ajándéka.

Akiben ti is, minekutána hallottátok az igazságnak Igéjét (Rhema), üdvösségtek Evangéliumát, amelyben hittetek is, megpecsételtetek az ígéretnek ama Szent Szellemével...(Efez.1.13)

A 'dzoé' élet befogadása után a szellemünk újra kapcsolatba kerül Isten Szellemével, vagyis magával Istennel, és újra él az a közösség, amit Ádám a bűnbeeséssel elvesztett. Újra él az isteni kapcsolat. Ez a Szent Szellem által el van pecsételve.

Ha itt megállunk egy pillanatra, és visszatekintünk a **Róm.6.23**-ra, akkor megérthetjük, hogy az eredendő bűn, amit Ádám elkövetett, az volt, hogy nem hitt Istennek - hanem hitt a sátánnak -, és ez hozta el a szellemi halált (bűn zsoldja a halál). Amit pedig Jézus elhozott, az ennek ellentéte, vagyis a szellemi élet, ami Isten kegyelmi ajándéka.

Most pedig ennek fényében térjünk vissza a **Mát.16.25**-re. Tehát Jézus elhozott egy új 'dzoé' életet, ami biztosítja a szellemi kapcsolatot Istennel, ami figyelembe tudja venni a szellemi birodalomban történő eseményeket, és képes azok alapján egy magasabb szinten élni, kikerülve a sátán csapdáit, illetve megragadva az Isten szellemi királyságában részünkre biztosított áldásokat. De ha valaki meg akarja tartani azt az életet, amit megelőzően élt, vagyis az értelem, érzelem, a fizikai, testi vágyak, kívánságok és gondolatok szintjén élt életet (még ha újjá is születik a szellemében), akkor semmit nem fog megtapasztalni mindabból, amit biztosít neki Isten kegyelmi ajándéka, az isteni szintű élet.

Ha csak megváltottak akarunk lenni, és nem kívánunk onnan továbblépni, akkor a keresztyénség csak egy fizikai, értelmi, érzelmi szinten megélt vallás lesz a számunkra, de nem leszünk képesek Istennel élő kapcsolatba kerülni. Az imáink is csak értelemből jövőek, illetve a fizikai szinten megtapasztalt hiányaink alapján történő könyörgések, de leginkább koldulások lesznek. Ezt láthatjuk azoknak a vallásos embereknek az életében, akik keresztyének ugyan, de nincs

látható különbség egy humanista, jószívű pogány ember élete, és az ő életük között.

Ha Szellem szerint élünk (dzaó), Szellem szerint is járunk. **(Gal.5.25)**

Szó szerint: Ha a Szellem által életre keltünk, akkor kövessük a Szellemet.

Ezért nekünk tovább kell lépni, el kell jönni a kereszttől (ami egy kapu volt), és belépni Isten országába. Le kell tenni azt az életet (pszükhé), amit megelőzően éltünk az értelem és érzelmek, a vágyak szintjén, és fel kell növekedni az új szellemi életben (dzoé). Ki kell alakítani a folytonos kapcsolatot Isten Szellemével.

Ha ezt meg tesszük, akkor tudunk majd az Úrral győzelemről győzelemre haladni, és ekkor tud Isten valóságosan megnyilvánulni az életünkben.

St.George